

תהלים • פרק ע"ז

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, Asaf cries out to Hashem from the depths of a bitter and sleepless galus, wondering if Hashem has chas v'shalom forgotten His mercy forever. To strengthen his emunah, he recalls the ancient wonders of Yetziat Mitzrayim, when the waters trembled and the earth shook before Hashem's majesty. By remembering how Hashem led His people like a flock through the hands of Moshe and Aharon, we are reminded that even when His footsteps are hidden, His loving guidance never ceases.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לְמַנְצַח עַל־יְדֵיתוֹן [יְדוּתוֹן] לְאַסָּף מִזְמוֹר:

קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:

בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג מֵאֲנָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי:

אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמָה אֲשִׁיחָה וְתַתְּעִטָּה רּוּחִי סֵלָה:

אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:

חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים:

אֲזַכָּרָה נִגִּינָתִי בְּלִילָה עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רּוּחִי:

הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא־יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד:

הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לְדֹר וָדֹר:

הַשִּׁכַּח חַנוּת אֵל אִם־קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה:

וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן:

אֲזַכִּיר [אֲזַכּוֹר] מַעֲלִילֶיהָ כִּי־אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָה:

וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעֲלָהּ וּבְעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:

אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ וְרָכָה מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:

אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזָרָה:

גָּאֲלָתָה בְּזִרְעַ עַמָּה בְּגִי־יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה:

רָאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּהָ מַיִם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת:

זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שִׁחָקִים אֶף־חֲצֹצְצִיהָ יִתְהַלְכוּ:

קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותערעש הארץ:
ביום דרכה ושבילך [ושבילה] במים רבים ועקבותיה לא נדעו:
נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן: